

ПОРЯДОК УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ ПОСТАЧАННЯ ЕНЕРГЕТИЧНИМИ РЕСУРСАМИ ЧЕРЕЗ ПРИЄДНАНУ МЕРЕЖУ

ОСТРОВСЬКИЙ Андрій Михайлович - аспірант кафедри цивільного права та процесу юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка

**УДК 347.44
DOI 10.32782/EP.2023.2.22**

Стаття є дослідженням порядку укладання договору постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу. Визначено, що приєднана мережа – це частина мережі, яка забезпечує з'єднання між електроенергетичною мережею та споживачами електроенергії. Приєднана мережа є важливою складовою інфраструктури електропостачання, оскільки вона дозволяє передавати електроенергію від генеруючих установок до кінцевих споживачів. Крім того, вона забезпечує можливість здійснення комерційного обліку електроенергії, що дозволяє проводити розрахунки між генеруючими компаніями, енергопостачальними компаніями та споживачами.

Приєднання до мережі здійснюється на підставі договору. У більшості країн ці умови регулюються законодавством та нормативними актами, що забезпечують безпеку та стабільність електропостачання. Договір постачання енергетичними та іншими ресурсами через приєднану мережу є важливим, оскільки забезпечує надання населенню та підприємствам доступу до необхідних ресурсів. За цим договором встановлюються правові відносини між постачальником та споживачем ресурсів, регулюються умови постачання та оплати, визначаються взаємні права та обов'язки сторін. При цьому, дотримання умов договору забезпечує безперебійну роботу енергетичної та комунальної інфраструктури, що має важливе значення для економіки та повсякденного життя громадян.

Ключові слова: приєднана мережа, договір постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу, енергетичні ресурси, споживач, постачальник.

Актуальність проблеми дослідження

З введенням ринку електроенергії в Україні, постачання електроенергії та інших енергетичних ресурсів через приєднану мережу стало актуальною та надзвичайно важливою темою для розгляду. Постачання енергії через приєднану мережу є важливим аспектом енергетичного сектору, оскільки воно забезпечує передачу електроенергії та інших енергетичних ресурсів від постачальників до споживачів. Дослідження теми договорів постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу є дуже актуальним з кількох причин.

По-перше, зростання споживання енергоресурсів і збільшення потреби в електроенергії спонукає енергетичні компанії до постійного пошуку нових джерел енергії та ефективніших способів їх транспортування та постачання до кінцевих споживачів.

По-друге, укладення договорів на постачання енергоресурсів є однією з найважливіших операцій у сфері енергетики, яка вимагає високої юридичної кваліфікації та досвіду взаємодії з іншими учасниками ринку. При цьому, з розвитком технологій та зміною ринкових умов, з'являються нові виклики та питання щодо укладання, зміни та розірвання таких договорів.

По-третє, укладання договорів постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу є складним і має безпосередній вплив на енергетичну безпеку країни. При цьому, їх укладання та виконання потребує узгодження з багатьма державними інституціями та регуляторами.

Отже, дослідження теми договорів постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу є важливим для забезпечення енергетичної безпеки та ефективної роботи енергетичного ринку в країні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Питанням вивчення договору постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу вивчали: Галянтич М. К., Дзера О. В., Заїка Ю. О., Кодинець А. О., Кохановська О. В., Кузнецова Н. С., Майданик Р. А., Мічурін Є. О., Луць В.В., Сліпченко С. О., Спасибо-Фатєєва І. В., Харитонов Є. О., Шишка Р. Б., Шимон С. І. та ін.

Мета дослідження – проаналізувати порядок укладення договору постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу

Об'єкт дослідження – постачання енергетичних ресурсів

Предмет дослідження – договір постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу.

Виклад основного матеріалу

Правовою формою, яка опосередковує споживання енергетичними та інших ресурсів, є договір постачання енергетичними та іншими ресурсами через приєднану мережу (договір енергопостачання). Правове регулювання договору здійснюється спеціальними правилами, закріпленими в § 5 гл. 54 Цивільного кодексу України [15], § 3 гл. 30 Господарського кодексу України [1], законах України, основним із яких є Закон України «Про ринок електричної енергії» від 13.04.2017 № 2019-VIII [12], ЗУ «Про енергетичну ефективність» від 21.10.2021 № 1818-IX [11] та інші нормативно-правові акти.

Договір постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу – це необхідний юридичний інструмент для регулювання відносин між постачальниками та споживачами енергії. У цьому контексті вагомим є розуміння процесу укладання такого договору та вимог, які необхідно дотримуватися для забезпечення ефективного та надійного постачання енергії. Укладання

договору постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу є складним процесом, який включає в себе багато аспектів, таких як визначення технічних можливостей мережі, визначення умов постачання енергії, встановлення тарифів та інших умов.

Стаття 714 Цивільного кодексу України встановлює, що договір постачання енергетичними та іншими ресурсами через приєднану мережу передбачає зобов'язання постачальника забезпечувати споживача ресурсами, які передбачені у договорі, а споживач має оплачувати вартість цих ресурсів, дотримуватись режиму їх використання, а також забезпечувати безпечну експлуатацію енергетичного та іншого обладнання.

При укладенні договору постачання енергетичними та іншими ресурсами через приєднану мережу застосовуються загальні положення, які стосуються купівлі-продажу та договору поставки, якщо законом не передбачено інше або це не впливає із суті відносин між сторонами. Закон може встановлювати особливості укладення та виконання договору щодо постачання енергетичними та іншими ресурсами [15].

Договір постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу відноситься до договорів приєднання та публічних договорів. Згідно з даними із джерела [8, с. 12], цей договір можна охарактеризувати як двосторонній, консенсуальний і оплатний. Сторонами договору є суб'єкт підприємницької діяльності, який здійснює постачання енергетичних та інших ресурсів, з одного боку, та споживач (абонент), з іншого. Отже, сторонами договору є постачальник та споживач (абонент).

Ознаками договору постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу, є такі:

- особливий предмет договору (електрична і тепла енергія та дії щодо їх передачі);

- особливий суб'єктний склад; особлива мета – споживання електричної і теплової енергії, як енергії для задоволення побутових потреб.

При цьому з метою захисту споживача-громадянина як економічно більш слаб-

кої сторони в цьому договорі законодавець передбачає особливі умови укладення договору постачання електричної і теплової енергії для задоволення потреб побутового споживача, встановлює особливі права та обов'язки сторін [5].

Договір постачання енергетичними та іншими ресурсами через приєднану мережу містить істотні умови, серед яких зокрема згадуються умови про предмет договору, кількість та якість енергетичних та інших ресурсів, режим використання, безпеку експлуатації обладнання, оплату та відкриття спеціального поточного рахунку [4, с. 86].

Предметом договору є енергетичні та інші ресурси, наприклад, електрична енергія, що постачається проводами, або тепло та пара, які передаються трубопроводами. Значну увагу цьому питанню приділив вчений В. В. Луць, який розглядав предмет договору як товарну продукцію у вигляді електричної енергії та теплової енергії [7, с. 287].

Дзера О. В. та Луць В. В. вказували на те, що окремі фізичні особливості енергетичних та інших ресурсів не дають змоги з'ясувати її наявність у мережі без приборів, матеріальність основних зв'язків (електроліній), нематеріальність самої енергії та її споживання, нерозривність процесів споживання, транспортування призводять до ряду труднощів щодо з'ясування місця цього договору в договірній системі [6, с. 379].

Так до прикладу, енергія може бути електричною чи тепловою, і вона створюється на об'єктах електроенергетики. Вона є товаром, який можна купувати та продавати. Інші природні ресурси, такі як газ, нафта, нафтопродукти та вода, не є енергією, але також є товарами.

Продаж енергії має кілька особливостей, які впливають на її обіг. Ці особливості включають постійність процесів виробництва, транспортування та споживання ресурсів, обмежені можливості зберігання, вплив споживачів на якість товару та наявність єдиних систем постачання в масштабі країни. Постачання енергії здійснюється через приєднану мережу [13, с. 127]. Так, мережа (електрична чи тепла) є сукупністю енергетичних і трубопровідних установок для передачі та розподілу електричної енергії, гарячої води та

пари. Як наслідок, при продажу природного газу в балонах може бути укладений договір на купівлю-продаж або поставку.

Договір постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу має публічний характер. Публічний договір є результатом практики «примусового договору», який був поширеним у країнах із загальним правом, де компанії, що працювали у сфері комунального господарства, мали зобов'язання укласти договір з будь-яким, хто цього бажав [14, с. 50–52]. У публічних договорах постачання ресурсів одна зі сторін, яка є комерційною організацією, зобов'язана забезпечувати поставку ресурсів будь-якому контрагентові, який звернеться до неї.

За неналежне виконання своїх обов'язків учасники договору постачання енергетичними та іншими ресурсами через приєднану мережу несуть відповідальність згідно із законами України та підзаконними актами. У деяких випадках, що регулюють правила поведінки сторін при постачанні ресурсами, правові акти встановлюють розрахунковий механізм для визначення збитків, які виникли в результаті неналежного виконання обов'язків. Наприклад, Правила роздрібно-го ринку електричної енергії встановлюють порядок розрахункового визначення кількості незаконно спожитих ресурсів у розділі 8.4. [10].

У першу чергу, це пов'язано з тим, що порушення договору, такі як безоблікове користування, зрив пломби, самовільне приєднання до мережі, фіксуються не в момент порушення, а під час перевірки технічного стану енергоприймачів. Через це тривалість порушення та обсяг неправомірно спожитого ресурсу через пошкодження приладів обліку, незаконне врізання до приєднаної мережі та зміну схем підключення, не можуть бути точно визначені.

Методики розрахунку збитків, що заподіяні такими порушеннями, зазвичай враховують технічні характеристики приєднаної мережі, потужність ресурсоприймачів та умовну тривалість протиправного споживання, яка може бути більшою або меншою за нормативну [2].

Вказані фактори мають важливе значення для розрахунку збитків у тому стані, у

якому вони були на момент складання акту про порушення. Якщо тривалість порушення неможливо встановити точно, то нормативні акти передбачають, що вона презумується від попередньої перевірки до моменту виявлення порушення. Важливо знати, що розрахований за методиками обсяг ресурсу може бути або вищим, або нижчим за фактично спожитий під час порушення, тому що в поточний момент потужність приймачів та тривалість порушення можуть бути різними від тих, що були на момент порушення. Незважаючи на те, що розрахунок збитків за методиками не є абсолютно точним, такий підхід на сьогодні є найбільш оптимальним.

Відповідно до положень ст. 614 Цивільного кодексу України [15] особа, що порушила зобов'язання, несе відповідальність за наявності її вини, якщо інше не передбачено договором. Це правило має свою специфіку при кваліфікації порушень у договорах постачання ресурсами. Зокрема, бездоговірне споживання енергетичних та інших ресурсів є правопорушенням, що тягне вказані вище негативні наслідки для порушника. Проте порушення обліку може відбутися, як внаслідок винних дій споживача (втручання в дію приладу обліку, приєднання приймача поза обліком тощо), так і у випадку відсутності вини останнього в порушенні обліку. У результаті порушення обліку ресурсів можуть виникати проблеми, які впливають на продавця та ресурсопостачальника. Незалежно від причини порушення, у результаті безоблікового споживання ресурсів збитки зазнає як продавець, так і постачальник. У цьому випадку, винність споживача полягає не в пошкодженні обліку, а в тому, що він не повідомив постачальника про проблему, що виникла та продовжував використовувати ресурси.

Якщо споживач вчасно повідомив постачальника про збій у роботі обліків, його відповідальність у цьому випадку не виникає. Згідно зі статтею 526 Цивільного кодексу України [15], грошові зобов'язання повинні бути виконані належним чином, у відповідний термін. Остаточо виконання обов'язку вважається тоді, коли постачальник отримує кошти на свій рахунок.

Отже, якщо споживач не сплачує за послуги ресурсопостачальника згідно з умовами договору, то останній має право на отримання неустойки з наступного дня після терміну оплати, визначеного у договорі. Варто зазначити, що деякі договори можуть передбачати попередню оплату, і тоді моментом виконання грошового зобов'язання вважається термін передплати, визначений в договорі з постачальником ресурсів.

Згідно зі статтею 56 Закону України «Про ринок електричної енергії» [12], умови постачання електричної енергії, права та обов'язки електропостачальника і споживача визначаються у договорі постачання електричної енергії між ними. У такому договорі споживачеві визначаються:

- найменування та місцезнаходження електропостачальника;
- перелік послуг, які надаються електропостачальником;
- ціну електричної енергії та послуг, які надаються;
- показники якості електропостачання, зокрема якості електричної енергії;
- види послуг з технічного обслуговування, які пропонуються електропостачальником;
- умови та порядок відшкодування (компенсації), що застосовують у випадку недотримання електропостачальником показників якості послуг, що передбачені за договором, зокрема в разі виставлення неправильного рахунка та / або несвоєчасного виставлення рахунка;
- порядок та засоби, які використовуються для повідомлення споживача про актуальну інформацію щодо чинних тарифів, вартості послуг з технічного обслуговування, очікуваних змін цін та умов постачання електричної енергії;
- порядок ведення комерційного обліку електричної енергії та вимоги до надання відповідних даних споживачам;
- правила подання звернень, претензій та скарг споживачів до електропостачальника, а також порядок їх розгляду, методи ініціювання процедур вирішення спорів між електропостачальником та споживачем;

– термін дії договору, умови припинення, продовження та розірвання договору, включаючи умови, за яких споживач може односторонньо розірвати договір у разі зміни електропостачальника, а також умови дострокового розірвання договору з вказівкою на наявність або відсутність санкцій (штрафів) за дострокове розірвання договору;

– зобов'язання електропостачальника щодо надання споживачеві інформації про захист прав споживачів, зокрема в розрахункових документах (рахунках);

– права та обов'язки електропостачальника і споживача у випадку, якщо не можна виконати своїх зобов'язань та в разі тимчасового зупинення постачання;

– інші положення в залежності від специфіки та виду послуг, які надаються електропостачальником.

Перед укладенням договору з постачання електроенергії, електропостачальник зобов'язаний надати споживачу інформацію про важливі умови договору та доступні варіанти форми і порядку виставлення рахунків та здійснення розрахунків (згідно з пунктом 8 статті 56 Закону України «Про ринок електричної енергії» [12]).

Цей абзац містить важливу інформацію, яка викликає питання щодо реалізації норм Закону України «Про ринок електричної енергії» під час проведення відкритих торгів на закупівлю електричної енергії. Для забезпечення дотримання цих норм замовникам можна включити умови в тендерну документацію щодо надання учасниками інформації про істотні умови договору, включаючи вибір порядку та форм виставлення рахунку та здійснення розрахунків. Однак, наразі питання практичного використання цих норм Закону України «Про ринок електричної енергії» [12] щодо публічних закупівель залишається відкритим.

Споживач має право змінювати свого електропостачальника без будь-яких обмежень, і жодне положення договору постачання електричної енергії не може стати перешкодою для здійснення цього права. Також не допускається наявність у договорі будь-яких положень, які створюють додаткові фінансові зобов'язання для споживача при зміні електропостачальника. Якщо такі

положення містяться в договорі, вони вважаються недійсними з моменту його укладення.

Пунктом 3.2.8 Правил роздрібного ринку електричної енергії [10] встановлено, що споживач повинен вибрати відповідну комерційну пропозицію перед укладенням договору про постачання електричної енергії та зазначити її в заяві-приєднанні до умов договору. Комерційна пропозиція – це документ, який містить умови договору постачання електричної енергії, включаючи ціни та тарифи на електроенергію, порядок та умови розрахунків, інші умови, які визначаються електропостачальником. Згідно з підпунктом 3.2.7 Правил роздрібного ринку електричної енергії, публічна комерційна пропозиція (комерційні пропозиції) електропостачальника повинна мати унікальну назву в межах одного електропостачальника.

Згідно з пунктом 3.2.12 Правил роздрібного ринку електричної енергії, договір про постачання електроенергії вважається укладеним, якщо сторони досягли згоди з усіх важливих умов договору у належній формі, а також з дати відкриття особового рахунку для споживача або внесення змін до такого рахунку, про що споживача повідомлять у порядку, передбаченому у договорі [10].

Якщо виникають спори між споживачем та постачальником електроенергії щодо порушення умов договору, то для їх вирішення можна скористатися досудовим та судовим порядком. У досудовому порядку споживач може подати претензію або скаргу до постачальника, але якщо питання не буде вирішено, спір може бути переданий до суду. Судовий порядок передбачає вирішення спорів між сторонами за допомогою суду згідно з чинним законодавством [3].

Висновки

Отже, договір постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу є договором, укладеним між споживачем та постачальником енергії для забезпечення постачання електроенергії через приєднану мережу. Особливості укладання цього договору полягають, окрім предмету договору,

і в необхідності дотримання певних вимог щодо технічних та експлуатаційних параметрів мережі, а також відповідних правил та норм, встановлених законодавством. Порядок укладення договору полягає у підписанні договору між сторонами, у якому вказуються умови постачання енергії, обсяги, ціни та інші параметри, необхідні для забезпечення стабільного та надійного постачання енергії.

Література

1. Господарський кодекс України: Закон, Кодекс від 16.01.2003 № 436-IV. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>.
2. Гуйван П. Часові та змістовні регулятори договору енергопостачання. *Юридичний вісник*, 2022 / 3. С. 82–89.
3. Договір енергопостачання. URL: https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php/%D0%94%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D0%B2%D1%96%D1%80_%D0%B5%D0%BD%D0%B5%D1%80%D0%B3%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%87%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F.
4. Заїка Ю. О. Українське цивільне право: навчальний посібник / Ю. О. Заїка. – Київ: Правова єдність, 2018. URL: http://pidruchniki.com/1398062744927/pravo/zagalni_polozhennya_pro_do_govori#749.
5. Накоренко В. П. Порядок укладення договору постачання енергетичними ресурсами через приєднану мережу в Україні. *Науковий часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова. Серія 18. Економіка і право*. Випуск 15'2011.- С. 214–222.
6. Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України: у 2 т. / за ред. О. В. Дзери, Н. С. Кузнецової, В. В. Луця. – 3-те вид., перероб. і доп. Київ: Юрінком Інтер, 2019. Т. 2. 2019. 1088 с.
7. Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України: У 2-х т. – 3-є вид., перероб. і доп. / за ред. О. В. Дзери (кер. авт. кол.), Н. С. Кузнецової, В. В. Луця. Київ: Юрінком Інтер, 2008. Т. II. 1088 с.
8. Немченко С. С. Договір постачання електричної енергії через приєднану мережу за цивільним законодавством України:

автореф. дис. канд. юрид. наук. Київ, 2018. 21 с.

9. Особливості договору постачання електричної енергії споживачеві. URL: https://radnuk.com.ua/praktyka_zakupivel_elektrychna-enerhiia/osoblyvosti-dohovoru-postachannia-elektrychnoi-enerhii-spozhyvachevi/.

10. Правила роздрібного ринку електричної енергії, затверджені постановою НКРЕКП № 312 від 14 березня 2018 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0312874-18#Text>.

11. Про енергетичну ефективність: Закон України від 21.10.2021 № 1818-IX. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1818-20#Text>.

12. Про ринок електричної енергії: Закон України від 13.04.2017 № 2019-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2019-19#Text>.

13. Стефанчук Р. О. Цивільне право України: навчальний посібник. Київ: Прецедент, 2017. 361 с.

14. Цивільне право України. Курс лекцій. Том V. Зобов'язальне право. Книга друга. Договірне право. Ч. 1. Загальні положення та договори на передачу майна у власність / за ред. Шишки Р. Б. Харків: Еспада, 2006. 330 с.

15. Цивільний кодекс України: Закон, Кодекс від 16.01.2003 № 435-IV. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>.

References

1. Hospodarskyi kodeks Ukrainy: Zakon, Kodeks vid 16.01.2003 № 436-IV. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>.
2. Huivan P. Chasovi ta zmistovni rehulatory dohovoru enerhopostachannia. *Yurydychnyi visnyk*, 2022 / 3. S. 82–89.
3. Dohovir enerhopostachannia. URL: https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php/%D0%94%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D0%B2%D1%96%D1%80_%D0%B5%D0%BD%D0%B5%D1%80%D0%B3%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%87%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F.

B0% D1%87% D0% B0% D0% BD% D0% BD% D1%8F.

4. Zaika Yu. O. *Ukrainske tsyvilne pravo: navchalnyi posibnyk* / Yu. O. Zaika. – Kyiv: *Pravova yednist*, 2018. URL: http://pidruchniki.com/1398062744927/pravo/zagalni_polozhennya_pro_do_govori#749.

5. Nakorenok V. P. Poriadok ukladennia dohovoru postachannia enerhetychnymy resursamy cherez pryednanu merezhu v Ukraini. *Naukovyi chasopys NPU im. M. P. Drahomanova. Seria 18. Ekonomika i pravo*. Vypusk 152011.- S. 214–222.

6. Naukovo-praktychnyi komentar Tsyvilnoho kodeksu Ukrainy: u 2 t. / za red. O. V. Dzery, N. S. Kuznietsovoi, V. V. Lutsia. – 3-te vyd., pererob. i dop. Kyiv: Yurinkom Inter, 2019. T. 2. 2019. 1088 s.

7. Naukovo-praktychnyi komentar Tsyvilnoho kodeksu Ukrainy: U 2-kh t. – 3-ye vyd., pererob. i dop. / za red. O. V. Dzery (ker. avt. kol.), N. S. Kuznietsovoi, V. V. Lutsia. Kyiv: Yurinkom Inter, 2008. T. II. 1088 s.

8. Nemchenko S. S. *Dohovir postachannia elektrychnoi enerhii cherez pryednanu merezhu za tsyvilnym zakonodavstvom Ukrainy*: avtoref. dys. kand. yuryd. nauk. Kyiv, 2018. 21 s.

9. Osoblyvosti dohovoru postachannia elektrychnoi enerhii spozhyvachevi. URL: https://radnuk.com.ua/praktyka_zakupivel_elektrychna-enerhiia/osoblyvosti-dohovoru-postachannia-elektrychnoi-enerhii-spozhyvachevi/.

10. Pravyla rozdrubnoho rynku elektrychnoi enerhii, zatverdzeni postanovoiu NKREKP-№ 312 vid 14 bereznia 2018 roku. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0312874-18#Text>.

11. Pro enerhetychnu efektyvnist: Zakon Ukrainy vid 21.10.2021 № 1818-IX. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1818-20#Text>.

12. Pro rynek elektrychnoi enerhii: Zakon Ukrainy vid 13.04.2017 № 2019-VIII. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2019-19#Text>.

13. Stefanchuk P. O. *Tsyvilne pravo Ukrainy: navchalnyi posibnyk*. Kyiv: Pretsedent, 2017. 361 s.

14. *Tsyvilne pravo Ukrainy. Kurs lektsii*. Tom V. *Zoboviazalne pravo*. Knyha druha. *Dohovirne pravo*. Ch. 1. *Zahalni polozhennia ta dohovory na peredachu maina u vlasnist / za red. Shyshky R. B.* Kharkiv: Espada, 2006.- 330 s.

15. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy: Zakon, Kodeks vid 16.01.2003 № 435-IV. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>.

PROCEDURE FOR CONCLUDING A CONTRACT FOR THE SUPPLY OF ENERGY RESOURCES THROUGH THE CONNECTED NETWORK

The article investigates the procedure for concluding a contract for the supply of energy resources through a connected network. It is determined that the connected network is a part of the grid that provides a connection between the power grid and electricity consumers. The connected network is an essential component of the electricity supply infrastructure, as it allows the transmission of electricity from generating facilities to end consumers. Moreover, it provides the ability to carry out commercial accounting of electricity, enabling calculations between generating companies, energy supply companies, and consumers.

Connecting to the network is based on a contract. In most countries, these conditions are regulated by legislation and regulatory acts that ensure the safety and stability of the electricity supply. The contract for the supply of energy and other resources through a connected network is essential, as it provides the population and enterprises access to necessary resources. This contract establishes legal relations between the supplier and consumer of resources, regulates the terms of supply and payment, and defines the mutual rights and obligations of the parties. In doing so, compliance with the contract ensures the uninterrupted operation of energy and utility infrastructure, which is of great importance for the economy and the daily life of citizens.

Keywords: *connected network, contract for the supply of energy resources through the connected network, energy resources, consumer, supplier.*